

Publicerad 2017-10-09 18:32 av filosofÅsa

Det inre ögat.

Det inre ögat såg hur isen
var alldeles för tunn
för att bära mina steg.
Ändå var magkänslan
att ändå fortsätta att gå.

Det inre ögat såg att en bit
längre fram är isen stabil
och fullt duglig att gå
och stå på.
Bara att fortsätta gå.

Det inre ögat såg ett gigantiskt
fartyg rakt framför mig
göra den porösa isen till issörja,
omöjlig att ens simma i.
Känslan sade mig att,
jag kommer krossas.

Fullständigt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren filosofÅsa med Poeter.se id #46290 innehar upphovsrätten